

Kære generalforsamling

Jeg vil gerne starte med at stille jer et lidt mærkeligt spørgsmål.

Kan I huske duften af brød? Den dér vellugt af hygge, glæde og forventning, som opstår i én, når hjemmet fyldes af en duft af lækkert, varmt, friskbagt brød? Hvor tænderne begynder at løbe i vand ved tanken om den **sprøde skorpe**, den **gode krumme** og **smørklatten**, der langsomt smelter på brødkivens overflade?

Forestil jer så, at familien sidder samlet om bordet parate til at nyde det lækre brød, men til stor skuffelse opdager, at brødet ikke er **varmt, men koldt**. At den sprøde skorpe ikke er **sprød, men sej og gummiagtig**. At den bløde krumme ikke er **blød, men klæg og klistret**, og at **smørklatten** bare ligger som en fast masse på den kolde, klæge brødkive?

Det er ikke lige noget, man umiddelbart har lyst til at sætte tænderne i, vel!

Nogenlunde sådan har jeg haft det med den politik, Venstregeringen har lagt for dagen i det forgangne år:

Sej og gummiagtig at lægge øre til,
klæg at komme igennem
og **kold og uspiselig** i sin endelige udformning!
Alt i alt en meget **skuffende** opdagelse.

Det er blevet tydeligt, at den barre vi, som arbejderbevægelse og -parti i tidernes morgen, satte så højt, i ambitionerne om at give alle danskere lige muligheder for del i det gode liv, nu er sænket markant. Det Danmark, vi kendte for et år siden, er ændret til det værre set fra mit perspektiv!

Med socialdemokratiske briller på har det været et rigtig, langt år, hvor den førte politik fra Venstregeringen måned for måned har syntes mørkere og mørkere, og hvor vi for hvert nyt forslag, der er blevet lagt på bordet, har sagt til hinanden: at nu kan det da ikke blive meget værre!

Men jo, det kunne det!

Der har været mange lavpunkter i den tid, Lars Løkke har siddet på magten, og lad mig for en god ordens skyld ridse nogle af dem op:

- **Nedskæringer på uddannelsesområdet**, hvor gymnasierne holdt for
- **Ønske om forhøjelse af pensionsalderen**
- **Nedprioritering af den grønne dagsorden** heriblandt annullering af målsætningen om 40 % reduktion af CO²-udledningen i 2020 og 100% vedvarende energi i 2050.
- **Landbrugspakken** med grønt lys til landmændene om at udlede mere kvælstof på markerne
- **Ønsket om ændring af planloven**, så grundejere ved strande og kyster ville få mulighed for at bygge kystnært
- **Fastfrysning af grundskylden for ejerboliger**, men ikke lejeboliger (620 millioner kr., skævvridning)
- **Sænkelse af registreringsafgiften på biler over 150.000 kr.**, så de, der ønsker en større og mere luksuriøs bil får mest ud af det, mens den almindelige borger, som kun har råd til en bil under kr. 150.000 intet sparer.
- **Udflytningen af statslige arbejdspladser**

Og så skal vi jo ikke glemme kontanthjælpsloftet, der blev indført d. 1. oktober og ramte tusindvis af især enlige kvinder så hårdt på pengepungen, at ansøgningerne til julehjælp, fra bl.a. denne gruppe nåede hidtil usete højder.

Derudover var én af konsekvenserne af kontanthjælpsloftet, at mange måtte fraflytte deres bolig, fordi pengene ikke strakte. De meget ”empatiske” borgerlige politikere meldte ud, at kontanthjælpsmodtagerne jo altid kunne flytte til Lolland eller et andet sted i udkants-Danmark, hvor boligerne er til at betale!!!

Jeg ved ikke med jer, men jeg synes, at det er en ualmindelig, usympatisk indstilling at have at ville eksportere folk til områder, hvor de ikke har noget netværk, og hvor der i forvejen er massive problemer.

Det er i mine øjne et udtryk for arrogance og ligegyldighed over for mennesker.

Alt det, jeg lige har nævnt, var bare en lille mængde af de mange uspiselige brød, som Venstre-bageriet det sidste års tid har formået at lange over disken. Og vi skal nok ikke forvente, at kvaliteten højnes efter fusioneringen med to mindre bagerier bestyret af Anders Samuelson og Søren Pape. Og lur mig, om ikke sortimentet i den nærmeste fremtid bliver udvidet med nogle bitre rævekager.

Nu skal denne beretning jo ikke kun handle om blå bloks dårlige bagværk, men om vores egen politik og om noget af det, vi som socialt drevet parti står for og har prøvet at få igennem i et forsøg på at dæmme op for den stigende ulighed i vores land.

Nogle af de områder, jeg er rigtig glad for, at vi fik sat vores fingeraftryk på, var da vi forhindrede regeringens planer om justering af planloven. De ønskede kystnært byggeri og færre almene boliger i byerne, så de velstillede kunne få mulighed for at købe sig ind.

Det ønskede vi ikke og fik heldigvis sat en stopper for de planer. Tanken om den skævvridning af vores storbyer, som ville have været resultatet af de blå partiers planlov, ville ikke have været til at bære. Der er ikke brug for, at vi opdeler byerne i bydele for dem, der har meget, og dem, der ikke har noget. Der er brug for, at befolkningsdiversiteten er forskellig, og at alle har lige muligheder for at bo uanset indkomststørrelse.

Vi holdt hånden over HF og sørgede for at gøre den høje karaktérmur til gymnasierne lidt lavere end oprindeligt planlagt, så det stadig er muligt at uddanne sig ad den vej.

Som jeg omtalte tidligere, har en af årets helt store politiske begivenheder været indførelsen af kontanthjælpsloftet pr. 1. oktober, som fra den ene dag til den anden gav folk på kontanthjælp tusinder af kroner mindre til rådighed hver måned.

Af en eller anden årsag er der opstået den misforståelse i dele af befolkningen, at Socialdemokratiet har været med til at støtte loven om kontanthjælpsloftet! Det skal være helt klart, at det har vi ikke! Og det skal vi sige igen og igen, til folk forstår, at vi sagde et klart og rungende nej til at indføre et loft over kontanthjælpen og forringe levevilkårene.

Der er også områder, jeg ikke er så stolt af mht. vores fingeraftryk på politikken, og hvor vi har måttet tage en bid af det bitre, klæge og kolde brød, der er blevet sat foran os.

Når man har med partier som Venstre, DF, Liberal Alliance og Konservative at gøre på magtens tinde, så er det svært, hvis ikke umuligt at få gennemført egen politik, og der skal brede skuldre til for at indgå nogenlunde spiselige forlig.

Det er ikke noget, der altid lykkes, hvilket vi også har været vidne til i det forgangne år. Som oftest er det brandslukning, der reelt er tale om, og et sådant forsøg på at slukke ildebrand opfatter jeg vores støtte til uddannelsesloftet at være.

Det var et valg mellem pest eller kolera for os. Gratis uddannelse til alle eller dagpenge til de mange ledige! Vi valgte at holde hånden under den mest udsatte gruppe her og prioriterede de ledige.

Det er god socialdemokratisk politik og en del af vores fundament! At tage vare på de mest udsatte!

Vi kan diskutere fra nu af, om det var den rigtige beslutning, vi tog, men selvom jeg har vores partis fundament i tankerne, er det alligevel en svær pille at sluge. Vi har nemlig som parti altid brystet os af, at vi går ind for, at uddannelse skal være vejen ud af det klasseopdelte samfund, og at det skal være en selvfølge at kunne uddanne sig.

Derfor giver det ikke mening, at vi lagde stemme til at afskaffe muligheden for at ændre spor senere i livet. Hvem siger, at en politibetjent kan magte at være politibetjent altid? Hvem siger, at en pædagog overhovedet har lyst til at få en højere uddannelse? Måske de lige præcis har lyst til at udnytte deres kompetencer i et lignende job som lærer, journalist eller sygeplejerske.

Det er for mig indbegrebet af velfærd at kunne vælge frit på alle hylder! Og ja, jeg ved godt, at man stadig kan uddanne sig ved selv at betale, men så er det igen dem, der kan og har råd til det, der kommer forrest i køen! Det synes jeg ikke er i orden!

Vi skal som parti vælge vores kampe! Kampen for fri og lige uddannelse til alle, ville jeg gerne have taget!

2016 har været et skæbnesvangert år med mange rystende begivenheder. USA har valgt en præsident, som ønsker at vende landet væk fra resten af verden. Putin sidder godt og grundigt på magten i Rusland og har eftersigende haft en finger med i spillet i forhold til USA's valgresultat. England har meldt sig ud af EU og er netop nu i gang med at planlægge forløbet.

I det kommende år kan vi se frem til flere valg i Tyskland, Holland og Frankrig, hvor flere højreorienterede politikere kan komme til magten. Det er bekymrende! Men spørgsmålet er, hvorfor flere og flere nationer drejer til højre?

Jeg tror, det handler om utryghed. Utryghed over for det, der sker globalt og over for den ukontrollerede forandring, der sker i lande tæt på os. Utryghed og frygt får folk til at vælge det, de tror, der kan skabe lov og orden, så de kan få trygheden tilbage! Stramninger over for flygtninge! Mure mod omverdenen! Flere penge i egne lommer! Grænsekontrol! Os selv først.

Herhjemme er situationen knap så grel, men tendensen er den samme. Vi står med et bageri, hvor bestyrerne har forskanset sig i køkkenet og har travlt med at spytte uspiselige brød ud til folk godt støttet af underleverandører, som kræver, at deres ringe ingredienser skal tilsættes.

Hvad kan vi så gøre som socialdemokratisk parti i Danmark for at forhindre, at folk bliver så sultne, at de spiser budskaberne rå? Vi skal give dem det modsatte. Vi skal bage nogle bedre brød!

Vi bliver nødt til at indgyde befolkningen tryghed og håb. Vi skal give dem den overbevisning, at de kan stole på os. At vi vil kæmpe for, at vores velfærdssamfund består; også i fremtiden. Vi skal have værdigheden tilbage i politik og satse mere på mennesket før bundlinjen. Vi skal lade folk forstå, at vi er for fri og lige adgang til uddannelse, at vi ønsker at investere i vores sygehusvæsen, og at alle kan få en tryk og værdig alderdom.

Vi skal være det parti, der tør tage ansvar og tør gå forrest i de svære kampe, for som Piet Hein engang sagde: ”Den, der går i andres fodspor, kommer aldrig foran”. Vi skal i dialog med vælgerne, skabe meningsfulde og oplysende arrangementer. Vi skal kommunikere, hvad det er, vi laver, hvad formålet er, og hvor vi er på vej hen. Vi skal aktivere folk og give dem en tro på, at de kan være med til at sætte deres fingeraftryk på retningen.

Hvis ikke man som vælger får information om, hvad der foregår og ikke oplever, at man kan bidrage med noget, at man er vigtig, og at man er del af et fællesskab, så giver det ingen mening at være med i hverken en sportsklub, en kulturforening eller, for den sags skyld, et politisk parti!

Og nej, vi skal ikke være et populistisk parti, men vi skal lytte til vælgernes bekymringer, tage dem alvorligt og handle derefter. Ellers kommer vi netop til at fremstå som den elite, folk vender sig mod, fordi de har mistet troen og tilliden og ikke mener, at der bliver lyttet til dem. Den nye præsident i USA er et rigtig godt eksempel på dette.

Jeg har fået at vide, at det her er en svær kreds at skaffe socialdemokratiske stemmer i, og jeg er da også godt klar over, at det ikke bliver en let tur. Det bliver nærmere en lang og hård køretur op ad bakke i modvind, uden hjul og uden motor.

Men jeg er ikke i tvivl om, at vi kan gøre det, og jeg er parat til at tage det lange seje træk, helst i samarbejde med jer, for at møde og tale med vælgerne og overbevise dem om, at Socialdemokratiet er det rigtige sted at sætte krydset næste gang, hvis de igen vil have værdigheden tilbage i den førte politik og en sikkerhed for, at velfærdssamfundet ikke bliver afviklet, men udviklet.

Jeg ser frem til i fællesskab med jer at bidrage til Socialdemokratiets succes ved næste folketingsvalg.

Tak.